

РЕШЕНИЕ

№ 5956

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6385** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на И. В. Й. срещу Заповед № Л-1829/3.06.2021г. на Главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ в ЧАСТТА по т.3 с която е отстранен временно от длъжност –младши инспектор, надзирател II степен в арест-[улица] към сектор „Арести“ при О.-С. за срок от два месеца, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР., считано от датата на запознаване със заповедта и е разпоредено, да му бъдат иззети служебната карта, личен знак и служебно оръжие.

В жалбата се излагат съображения, че заповедта в оспорената част е незаконосъобразна, в противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административно производствените правила и необоснована. Сочи, че не били изложени мотиви в какво се изразява евентуалното нарушение, вписаните фактически основания били неверни, не било посочено защо наказващият орган приема, че ако продължава да изпълнява служебните си задължения това ще затрудни обективното установяване на обстоятелствата по дисциплинарното производство. Липсата на мотиви не давала възможност на жалбоподателя да разбере поради какви причини му е наложена временната мярка. Наличието на дисциплинарно производство не било съображение от конституционен порядък , което да обоснове ограничаване правото

му на труд. Не била налице втората кумулативно изискуема предпоставка по чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Моли да се отмени заповедта в оспорената ѝ част.

Ответникът – Главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юриск. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК приетите по делото писмени доказателства, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е младши инспектор, надзирател II степен в арест- [улица] към сектор „Арести“ при О.-С..

Със заповед № Л-1829/03.06.2021 г на Главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя за нарушения на служебната дисциплина по см. на чл. 194 ал. 2 т. 4 от ЗМВР, за които е предвидено дисциплинарно наказание "уволнение" на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР.

Със същата заповед в ЧАСТТА по т. 3 И. В. Й. е отстранен временно от длъжност – младши инспектор, надзирател II степен в арест- [улица] към сектор „Арести“ при О.-С. за срок от два месеца, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР., считано от датата на запознаване със заповедта и е разпоредено, да му бъдат иззети служебната карта, личен знак и служебно оръжие. Посочено е, че служебното положение на И. В. Й. може да затрудни разкриването на обективната истина.

Жалбата е подадена в законоустановения по чл. 149, ал. 1 АПК срок срещу волеизявление на административен орган, за което е предвидена възможност за съдебен контрол чл. 211 от ЗМВР и от лице, което има правен интерес от обжалването - адресат на акта.

Заповедта - в оспорената ѝ част относно разпореденото отстраняване от длъжност на жалбоподателя и изземване служебната карта, личен знак и служебно оръжие - е издадена от компетентния орган по чл. 214, ал. 1 т. 1 ЗМВР и чл. 215 ал. 1 ЗМВР във връзка чл. 207, ал. 1 т. 1 от ЗМВР - органът, образувал дисциплинарното производство, а именно Главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“

Според чл. 214 ал. 1 т. 1 от ЗМВР държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина.

Нормата предвижда наличие на две обективно кумулативно съединени предпоставки, които следва да са налице към датата на издаване на заповедта за отстраняване, и за наличието на които, органът следва да изложи съответни мотиви.

Съдът намира, че при преценката за законосъобразност на издадената заповед за отстраняване от длъжност, следва да се съблюдава изискването на цитираната норма на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, както за наличието и на двете кумулативни предпоставки, така и за обоснованост на същите, доколкото тяхното наличие не се предполага, респ. наличието на първата не предполага наличие и на втората. Следва, при издаването на заповедта за отстраняване от длъжност, органът да изложи конкретни съображения за това, защо счита, че служебното положение на служителя би затруднило разкриването на обективната истина. Тези причини не могат да бъдат хипотетични или предполагаеми, а конкретно посочени, доколкото и съдът извършва преценката си за тяхното наличие, респ. за обоснованост на същите, за всеки отделен случай. Съдът намира, че в случая е безспорно наличието на първата предпоставка на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР- спрямо служителя е образувано дисциплинарно производство по чл. 207, вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 от МВР. Наличието на първата изискуема предпоставка обаче, сама по себе си, не води до извод за законосъобразност на наложената мярка "временно отстраняване от длъжност". В случая не са изпълнени изискванията на закона и в заповедта в оспорената и част, както и по административната преписка липсват изложени мотиви, конкретни фактически основания относно наличието на втората изискуема от закона предпоставка- служебното положение на служителя да затруднява разкриването на обективната истина. В мотивите на заповедта, ответникът е посочил нормата на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, и бланкетно е изписал „служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина “ без да изложи съответни съображения защо приема, че е налице цитираната законова предпоставка, в конкретната хипотеза. Не се посочва каква е конкретната връзка между служебното положение на жалбоподателя и опасността от затрудняване разкриването на обективната истина по образуваното дисциплинарно производство, доколкото нормата на чл. 214, ал. 1 от ЗМВР предоставя само правна възможност за отстраняване на служителя от длъжност, и то при осъществяването ѝ от страна на органа, следва да бъдат и изложени съответните конкретни причини и съображения за това.

Нито в процесната заповед, нито в документите по административната преписка има изложени фактически съображения, обосноваващи наличието на елемент от фактическия състав на чл.214, ал.1, т.1 ЗМВР, а именно по какъв начин служебното положение на жалбоподателя би затруднило разкриването на обективната истина. Отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство. Конкретната преценка е в правомощията на органа, но за същата следва да бъдат изложени убедителни мотиви, подкрепени с фактически данни, съдържащи се в преписката. Не става ясно как служебното положение на жалбоподателя би затруднило разкриването на обективната истина, т.е. не е обоснована връзката между служебното положение и опасността. Такива конкретни фактически твърдения и мотиви не се съдържат и в материалите по преписката- предложение за образуване на дисциплинарно производство от 3.06.2021 и докладна записка от 2.06.2021г. Същите съдържат фактически твърдения, относими към дисциплинарното нарушение вменено на жалбоподателя, но не съдържат твърдения за това как жалбоподателя би попречил в доказателствения процес. Самото цитиране текста на закона не удовлетворява изискването за мотивираност на административния акт. Не може по презумпция да се

приеме, че служебното положение на жалбоподателя би затруднило разкриването на обективната истина по образуваното срещу него дисциплинарно производство. Органът - издател на оспорения акт е длъжен да обоснове с изрични мотиви (фактически и правни) отстраняването от длъжност във всеки конкретен случай, за да може съдът да упражни правомощията си по контрол за законосъобразността на административния акт, т.е. да провери наличието на материално правните предпоставки за отстраняването. Липсват обстоятелства, релевантни на посоченото в заповедта правно основание чл.214 ал.1 т.1 ЗМВР. / В този смисъл Р № 10618 от 31.07.2020 г. по адм. д. № 3949/2020 Г., V отд. на ВАС, Р по адм.д. 1208/2015г., V о., ВАС и др./

В допълнение и в хода на съдебното дирене пред настоящата инстанция, не се изложиха твърдения и не се събраха доказателства, установяващи обстоятелството, как, по какъв начин служебното положение на И Й., може да затрудни разкриването на обективната истина.

Предмет на настоящото производство е законосъобразността на разпореденото временно отстраняване от длъжност и доколко то е обосновано при преценката на баланса между защитата на обществения интерес от една страна, а от друга - правото на И. Й. да изпълнява функции по служебното си правоотношение. Както се посочи липсват всякакви аргументи за необходимостта жалбоподателят да бъде отстранен временно от длъжност за нуждите на дисциплинарното производство, респ. как присъствието му на работното му място не би допринесло за установяване обективната истина по образуваното срещу него дисциплинарно производство. Само цитирането на текста от закона и презумирането, че длъжността на дисциплинарнопривлеченото лице, може да попречи на разкриване на обективната истина, ако същото продължи да работи, не удовлетворява изискването за мотивираност на административния акт.

Доколкото предмет на оспорване е процесната заповед в частта по т.3, вкл. и с която по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗМВР, са изети служебната карта, личен знак и служебно оръжие на жалбоподателя, съдът намира, че и в тази си част се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена. Съобразно цитираната норма на чл. 215, ал. 1 от ЗМВР, изземването се извършва при отстраняване от длъжност, извършено по реда на чл. 214, ал. 1, т. 1, какъвто е и настоящият случай и в този смисъл, същото се предполага от законосъобразността на извършеното отстраняване от длъжност.

С оглед изложените мотиви, заповедта в оспорената ѝ част следва да се отмени като незаконосъобразна.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и по арг. чл.143 ал.1 АПК и направеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноси, следва да му се присъдят в размер общо на 360 лв., от които 10 лв. д.т. и 350 лв. заплатен адвокатски хонорар. Противно на доводите на ответника заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-1829/3.06.2021г. на Главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ в ЧАСТТА по т.3 с която И. В. Й. е отстранен временно от длъжност –младши инспектор, надзирател II степен в арест- [улица] към сектор „Арести“ при О.-С. за срок от два месеца, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР., считано от датата на запознаване със заповедта и е разпоредено, да му бъдат иззети служебната карта, личен знак и служебно оръжие.

ОСЪЖДА ГД „Изпълнение на наказанията“ да заплати на И. В. Й. разноски в размер на 360 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: